

GO WEST AGAIN!

IV. redakční výprava na legendární Route 66

Sny a přání se mají plnit, a když si je uskutečníte na Route 66, dostaví se dvojnásobná radost. Navštívit místo, které je snem mnoha milovníků amerických korábů, jsem si přál víc než 20 let a cestu plánoval minimálně 10 let. Ta vytoužená chvíle nastala právě teď...

Řeč je o jednom z největších a nejzajímavějších junkyardů na zeměkouli, o Desert Valley Auto Parts (DVAP) v arizonském Phoenixu. O tomto neuvěřitelném království klasických aut jsem se poprvé dozvěděl na konci 90. let od jednoho známého, který jej osobně navštívil. O několik let později se mi dostal do ruky kanadský Auto-Trader s krátkou zmínkou, to jen abych nezapomněl... A nezapomněl jsem, v pozdějších raných dobách internetu jsem hledal a objevil původní archaické webové stránky, abych se mohl po večerech kochat miniaturními obrázky z tehdy

ještě 40akrového junkyardu snů. To místo mě tak fascinovalo, že jsem v dubnu 2006 v klubovém časopisu Full Size z posbíraných informací a fotek vydal článek „Pouštní Boneyard“. Do okamžiku „O“ muselo ale uplynout dalších 16 let! Už při naší první cestě na šestašedesátku v roce 2011 jsem na návštěvu DVAP myslel, ale ani na dalších dvou US tripech 2015 a 2018 to nevyšlo, jízda ve starých amerikách se s dlouhými výlety bokem z trasy příliš neslučuje, a tak šla návštěva snového vrakáče vždy stranou. Naděje svítla až při tomto našem tripu

v roce 2022, kdy jsme byli nuceni vyměnit staré „pekáče“ za dodávku a dva nové Mustangy z půjčovny. A to je další důkaz, že všechno zlé je k něčemu dobré. Ne každý z naší výpravy však toužil po návštěvě 500 km vzdáleného junkyardu, ve 40stupňových vedrech a při možnostech jiného, pro mnohé příjemnějšího využití dne. A tak jediný, kdo se nechal „ukecat“, byl Darek (věřil jsem mu). Noc ve Wigwam Motelu byla krátká, hned po svítání jsme sedli do jednoho z Mustangů a vyrazili na jih směr Phoenix. Využili jsme rychlou možnost

Před dlouhou cestou je potřeba doplnit energii, a tak zastavujeme hned u první čerpačky Shell & Circle K. Galon Regularu za 3,97 dolarů je stále ještě dobrá cena a snídaně za 8 dolarů taky příjemně překvapila

Highway US 260 vede krásnou přírodou, množstvím zelených průsmeků i údolí. Okolní jezera Woods Canyon a Willow Springs lákají ke koupání či rybaření, ale to třeba někdy příště...

Redakční výprava na Route 66 se na jeden den proměnila v redakční výpravu na nejznámější junkyard světa. V padesátistupňovém vedru sálajícím z nebe i z tisíců tun rozpáleného železa se dá vydržet maximálně hodinu

Desert Valley Auto Parts má dnes dvě velká teritoria. My jsme na tom vzdálenějším a zajímavějším v Casa Grande, kde kromě klasiků od 40. let najdete i busy a trucky

cestování po highwayi a těch 500 km projeli svižně, ale přitom si je i užili. Cesta zarostlými průsmeky i kaktusovými lesy uběhla rychle a už kolem desáté dopoledne jsme byli v Phoenixu. DVAP má dvě teritoria. Tím bližším k Route 66 je Black Canyon City s většinovým „junk-parkem“ ze 60.–70. let, okrajově pak sahající až do osmdesátek. Nás ale zajímal o 100 mil vzdálenější

druhý areál v Casa Grande, kde je většina těch nejstarších vraků, sahajících až do počátku 40. let, se spoustou padesátek a šedesátek. Přestože příjezd přímo na místo nebyl nejjednodušší, Google asi neměl svůj den a neustále nás posílal někam úplně jinam, po hodinovém blouzení jsme dorazili na 900W Cottonwood v Casa Grande a zaparkovali před sluncem vybledlou

Tenhle schoolbus kdysi vozil děti, kterým je dnes 60 až 70 let. Vsaďte se, že tu těch dalších 30 až 40 let vydrží a uvidí jej jako třicetileté děti, které se teprve narodí. Pravdou ale je, že už je nikam neodveze...

Sháníte nárazník na svého padesátkového Buicka? Žádný problém! Když si nevyberete přímo na place, určitě ten správný najdete v hale. Jih Arizony je suchý, takže všechny chromované součástky bývají 90%

cedulí Desert Valley Auto Parts v sousedství desetimetrových kaktusů. Co bychom dali za 40°C v Holbrook, tady nám teploměr v Mustangu ukazoval 122°F, což je rovných 50°C Celsia! Výstup z klimatizovaného kabria by se dal přirovnat ke vstupu do vytopené sauny. V žabkách, tričku a kratasech jsme vyrazili na hlavní plac, kde podél deseti dlouhých „avenue“ odpovídají tisíce vraků. V tu chvíli si vzpomene na heslo DVAP, které zní: „Tady spí všechna auta, která jste si mysleli, že už nikdy nenajdete.“ Heslo koresponduje s proslulostí firmy, která raketově vzrostla po odvysílání seriálu reality show „Desert Car Kings“ na kanálu Discovery v roce 2011. Množství a sestava junků nás okamžitě ohromuje. Prakticky každý sběratel či renovátor tu najde něco na svůj projekt. Stejně, ne-li větší množství součástek je už rozebráno a zareglováno v halách, takže po neúspěchu na place netřeba truchlit. Navíc majitel DVAP Jason McClure neúnavně hledá další a další opuštěné vraky a sváží je z celých Států právě sem do Casa Grande. Přestože bychom tady nejrady strávili celý den, vydrželi jsme chodit mezi rozpálenými tunami železa jen něco málo

Výhodou areálu v Casa Grande jsou nejen starší ročníky junků, ale také velké množství trucků a light-trucků. Pick-upů z přelomu 50. a 60. let jsou tu celé řady

Chevy Corvair Greenbrier 1962 má ještě původní arizonskou license plate. Všechny junky jsou popsané a zaevidované, aby měli v kanceláři DVAP jednodušší práci. Objednat požadovaný díl můžete i na dálku

Ale je mopařích křídla je velmi rozsáhlá, ale vraky už většinou odpovídají svému jménu a potřebných věcí je na nich málo. V halách jsou roztříštěné tuny dílů, takže s prázdnou korbou pickupu určitě neodjedete

V Casa Grande odpočívá velké množství oldtimerů ze 40. let, z nichž některé modely možná uvidíte poprvé. Zub času je však neúprosný a kdysi krásné „kulatáky“ už postrádají nejen lesk, ale i celé kusy těl

přes hodinu, pořídili stovky fotek, a rádi se vrátili do auta a pustili klimatizaci na plný výkon. Srpnové klima na jihu Arizony je opravdu velmi horké a nedovolí vám delší pobyt venku. Víc než tisíc kiláků kvůli hodinové návštěvě vrakoviště může leckomu připadat jako absolutní nesmysl a ztracený čas, ale nám to za to opravdu stálo. Bylo to splnění mého dvacetiletého snu, vidět

na vlastní oči to, co jsem kdysi dávno obdivoval na fotkách. Návštěvu DVAP doporučuji každému šílenci do amerických klasických aut, ale po naší zkušenosti v jiném ročním období. Po návratu do Holbrook a výjezdu směrem na západ nás čeká další zajímavá zajižďka. Výlet do Monument Valley si určitě nenecháme ujít, přestože neleží na trase šestašedesátky. Všude

kolem se rozprostírá Malovaná poušť „Painted Desert“, míříme do Flagstaffu, kde budeme odbočovat na sever a najedeme na Highway 89 vedoucí do kopce. Desítky mil prudkého stoupání nesvědčí převodovce Transitu. Už v předchozích dnech se objevovaly problémy s prokluzem, ale dnes je to mnohem horší. Převodovka se už několik dní chová jako „dvouspojka“ před re-

Tahle avenue je věnovaná nezávislým. Leží tu spousta Hudsonů, Nashů, Ramblerů, Studebakerů, Packardů i naprostých modelových skvostů...

Žádané business coupe by si zasloužilo záchranu, anebo převtělení do stylového customu. Obdivovatelé kustom kultury si tu určitě přijdou na své a naplní své trailery základy nových projektů

AMC Pacer s Pacerem X wagonem na zádech – možná v posledním bratrském objetí. Tyhle dva kompakty ze sedmdesátek patří k tomu nejnovějšímu, co tu najdete

pasí, přitom by mělo jít o hydroměničovou skříň, přestože klasická měrka na olej samozřejmě chybí. Transit začíná zpomalovat a uprostřed kopce stojíme. Nechvalně proslulý desetikvart odmítl spolupracovat s motorem, je z něj cítit

Na US highwayích potkáte spoustu zajímavých nákladů. Stíhačku jsem nestihl vyfotit, ale na vrtulník už jsem si počkal

U nás v Evropě máme jehličnaté a listnaté lesy, tady v Arizoně mají kaktusové lesy. Houby v nich určitě nerostou a objímat „stromy“ taky nedoporučujeme, ale na filmování westernů lepší lokalitu nenajdete

spálenina. To nevěstí nic dobrého, ale po půlhodinovém zchladnutí mu dáváme druhou šanci. Auto se rozjíždí a do prudkého stoupání už raději jedeme pomalu. Vzpomínáme na Expressy, které dokázaly zdotat mnohem těžší podmínky

v horách, a to při plném naložení devíti osobami a dvacítkou kufrů. Zlatý GM! Už tisíc mil zkusíme v půjčovnách po cestě vyměnit Forda za Chevrolet, ale bohužel neúspěšně – všechny jsou zadane.

Nejkrásnějším nákladem je ale stejně americká čtyřkolová klasika. Pontiac Firebird 1967 se veze na odtahovém speciálu Jerr-Dan

Panorama Monument Valley, které se před vámi otevře při pohledu z terasy Tribal Parku. Kdyby tyhle nejodolnější zbytky kdysi mohutné plošiny mohly vyprávět...

S velkým zpožděním přijíždíme do Tuba City a k naší nelibosti zjišťujeme, že náš starý známý motel Dine Inn je zavřený. Po hodině hledání bereme jediný volný Moenkopi Legacy Inn & Suites za předražených 180 dolarů bez taxy. Obsluha na recepci si ještě stále hraje na Covid

a vyžaduje nošení roušky. Samozřejmě rebelujeme a chodíme bez. Heslo dne zní: „Pryč odtud“ a tak brzy ráno vyrážíme směr Utah. Cesta po US 160 do Kayenty je příjemná, a po najetí na legendární US 163 se už těšíme na otevírající se úžasné obzory s monumenty. Užíváme si

krásné výhledy z Tribal Parku i divokou cestu k John Ford Pointu – doporučujeme. Cestou dál na sever po US 163 ale zastavujeme na místě, které by žádný návštěvník Monument Valley neměl opomenout. Výhled z Forrest Gump Pointu na dlouhou Forrestovu rovinku s panora-

Divokou Indian Route 42 zvládly Mustangy i Transit bez úhon. Místo, kde jsme v roce 2018 několik hodin léčili Doctora Cadillaka '49, jsme poctili hlubokou vzpomínkou

Když vyrazíte po US 163 k Forrest Gump Pointu, projíždíte úžasnými průsmyky. Tudy měl běžet filmový Forrest, ale v tomhle vedru bychom mu to určitě nepřáli

Osvalený Chevy Silverado s výfuky o velikosti roury od kamen poutal naši pozornost víc než stádo koní pod skalním převisem

matem skal je jedinečný a každý, kdo sem jednou zavítá, se touží vrátit. Jedeme necelých 200 mil zpět do Flagstaffu, kde chceme povečeřet v chromovaném Galaxy Dineru. Dnes máme ale ještě jeden cíl, míříme do Williamsu, městečka šestašedesátce zaslíbenému...

Text a foto: Petr Bellinger
...pokračování příště

Branou Williamsu jsme projížděli až při západu slunce. Dnešní den byl náročný, ale užili jsme si to!

Až pojedete do Flagstaffu, určitě nezapomeňte navštívit tenhle úžasný Galaxy Diner. Výborné jídlo v prostředí filmových padesátek vás uchvátí

Williams je nejen krásné městečko ležící přímo na šestašedesátce, ale i zajímavé centrum nákupů filmových padesátek vás uchvátí

Výhled od Forrest Gump Pointu k monumentům je přímo fantastický. Ikonické místo s ikonickým panoramatem!